

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 14.09.2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили:

**-заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
-окривљени Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак
и Велимир Бертић,
-браниоци адв. Ивана Томовић, адв. Павле Литричин,
адв.Бјелетић Радмила и адв.Мирослав Перковић и
-сведок Здјеларевић Радослав.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес НАСТАВИ.

Претрес се наставља испитивањем сведока Здјеларевић Радослава.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете увести сведока. Добар дан господине Здјеларевићу.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке. Ви сте већ давали своје личне податке пред.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Истражним судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: И пред полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дана 27.01.2001. године.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И давали сте изјаву пред МУП-ом.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Пред МУП-ом четири пута, пет пута сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, 03.12.2000. у смислу члана 504ј. Да ли су Ваши лични подаци исти као што су били, нема измена?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: 90% јесу, једино ако се није поткрала грешка нека, не знам, нисам тражио да се прочита али углавном једино је то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна затвора. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте односно кривичног гоњења или новчане штете. Исто тако ја ћу Вам рећи, овде се води поступак против четири лица: Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, да ли познајете ова лица, да ли сте у завади са њима?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А познајете их?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте у завади, добро. Пре него што Вас испитамо потребно је да прочитате овде имате испред заклетву, прочитајте наглас само.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да устанем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, знам да имате проблеме.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок опоменут, упозорен, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у два наврата, колико ми овде имамо, имамо изјаву која је дата у МУП-у, имамо изјаву коју сте дали пред истражним судијом, да ли има нешто да се измени од онога што сте тада рекли, да ли остајете при ономе што сте рекли код истражног судије или има нешто ново да се дода?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ново немам ништа. Једино мислим да нисам схваћен у потпуности кад сам предлагао да укратко кажем организацију СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите мало ближе микрофону.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Организацију СУП-а да кажем. Прво није била организација, правни систем није постојао, није живио, одвојили су се од Хрватске и ми смо практично живели без позитивних прописа и све што сам покушао да заведем неки ред или нешто нисам у стању био без, једино сам групу покупио људи и да сам туко и Србе и Хрвате и све редом. Ја не припадам таквим људима, ја сам формалиста, ја сам дипломирани правник, ја сам радио 20 година у полицији и нисам моје колеге наговарао да туку, а поготово не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам рећи, овде је, Ви сте то и код истражног судије имали у току спровођења истраге али рећи ћу Вам, овде је подигнута оптужница против ова четири лица међу којима су и то зато што су у времену од августа 1991. године па до краја исте године вршили противзаконито затварање и то окр.Зоран Вукшић и Велимир Бертић, повређивање телесног интегритета, примењивање мере застрашивања и терора, мучења и нечовечног поступања. Зорану Вукшићу и Велимиру Бертићу стављено је такође, извињавам се, само Зорану Вукшићу да је извршио убиство појединих цивила и то у вези смрти Адама Барића и рањавања његове супруге Ане Барић, а окривљеном Зорану Вукшићу, Слободану Стригићу и Бранку Хрњаку стављено је на терет убиство породице Чичак, односно оца и три сина породице Чичак чиме су извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Југославије у саизвршилаштву, е то су Вам рекли вероватно и код истражног судије, то је исто то што су Вам и тамо, па сте Ви изнели своје, да ли има нешто, шта сте хтели да кажете у вези те организације, ето то сте нешто поменули да се разликује.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па разликује се што рецимо имали смо секретара СУП-а, имали смо заменика секретара, два помоћника, имали смо начелника Одјела јавне безбедности и команданта Специјалне јединице, шефа Одсека за сузбијање криминалитета. Сваки је пирамидално одговарао, требао да одговара за свој посао и за оно за шта је задужен. Међутим, ја нисам могао људе, ја јесам, имали смо састанке, договарали, међутим они нису могли без прописа, чак су поједини осјечки, осјечка комплетна крим.техника на челу са Морачом је дошла у Бели Манастир и кад је видела да ништа не може, окренули се и отишли, на пијацу, у Београд, не знам где даље. Тако да ја тврдим одговорно да се у то време и у таквим, код Соколовића сам био, министра Соколовића сам био три пута и молио га да као правно правило преузмемо српске законе. Међутим он каже то је немогуће, ми се онда мјешамо у другу државу, ово је друга држава, ово, ово, трећа, не знам ни ја, и углавном ни то ми нису дали. Кад сам то све видио да на вреди у пар наврата сам отишао једноставно из СУП-а јер ја сам био радник Беља, помоћник генералног директора Беља и то радно место

нисам напуштао, али сам мислио да ћу моћи помоћи у СУП-у колико знам и колико могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте отишли из СУП-а? Кад сте почели да радите, то је 1991. је ли тако?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја сам отишао 01.08.1986.године у Беље, то је први пут. Онда сам дошао у СУП три дана после ослобођења СУП-а, тако да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То је било у осмом мјесецу, 03.08.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991.?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да. И тад смо имали договор колегиј и покушали смо формирати станице и све организационе јединице, међутим јако тешко је било јер нисам у почетку имао ни стручних људи који би водили поједине станице тако да је ишло тако како је. Прихватам нешто да нисам завео ред, да нисам успио и нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се вратимо ми на ово што је и предмет овде поступка. Када су се, кажете онда су се оформиле те јединице, када је Специјална јединица била формирана?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Специјална јединица је део већ био оформљен јер СДС је покушао нешто формирати, а кад се СУП формирао онда су ми послали део те Специјалне јединице у СУП, а командант Специјалне јединице је био командир Одељења специјалних јединица у СУП-у прије рата још три-четири године и пет година, то је Јарић Милан, он је имао вишу школу, био је на течајевима за командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданта. Он је био командант или командир?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, тад је командир одељења још био у мирно време. Он је све завршио и мислим да је изузетно био способан за вођење такве јединице, е сад што и он се нашао у таквој ситуацији ко и ми сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, у тим специјалним јединицама овде од окривљених ко је био, да ли се сећате?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У Специјалној јединици је био Бertiћ Велимир и Стригић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Зоран Вукшић?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Зоран Вукшић је био до 03.09. кад се ишло на Биље, тад је Зоран Вукшић тешко рањен у десну руку у мишић и од тада није, тад није, нисмо га могли, било би нехумано да га, а и он није могао, и тад се вратио у пошту за шефа физичке заштите. Био је у болници Сомбор, па је онда био на ВМА итд., кад се вратио био је шеф физичке заштите у пошти одакле је и дошао, његово радно место верујем да је прво пошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио, јесте ли га виђали Ви у полицији, је ли долазио он од ОЗ-ћег то после, рањавање и касније у десетом и једанаестом месецу?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па он је долазио али видите он, шта ја знам, није код мене долазио, јер сви причају, сад се сви некако ваде да су код мене долазили. Па моја канцеларија је била пуна састанака, пуна из овога Штаба ТО, из војске, из Србије, нон стоп је било пуно, ја нисам могао примати свакога ко стигне, ајде сједни, попићемо, није могло као у мирно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Вам је познато за убиство овог Адама Барића, да ли Вам је познато? Кад сте сазнали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па ја кад сам дошао то јутро у СУП дежурни ме обично обавештавао шта се збило у току дана, а и морао је писати билтен за 24 сата. Он ми је дао билтен и рекао у рапорту да је убијен Барић Адам, а супруга да му је тешко рањена и ту је крај. И ја сам рекао обавјести Милорада Обрадовића, он је био руководиоца Одсека за сузбијање криминалитета и њега и оперативце и они су водили све оперативне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали нешто кроз те оперативне послове, јесу ли вам јавили, јесу ли рекли?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Видите, ја сам имао свих других послова изузев оперативних и члан сам био Извршног савјета Бели Манастир, на Бељу члан ужег колегија итд. Моје је било да координирам и договарам са другим органима, онда Штаб ТО-а, у селу се потуку, па вамо, па тамо, тако да је мој посао био тај, иако сам добар оперативац одговорно тврдим да се могу и сад мерити са много оперативаца, ја нисам радио оперативно ништа, ако се подразумева увиђај и тај део оперативе, кривична дјела и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте имали никаквих разговора са овде окривљеним Вукшићем?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па мислим да смо имали кратак разговор у пролазу, да сам га питао шта се то прича, он каже «ништа, лажи» и окрене се и оде, растанемо се. Нисам имао времена као некада водити пет, шест, десет, петнаест сати ако треба разговори. Онда ови вичу пробијена, насип је пробијен, вамо су упали убили тројицу, тамо ово, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ово што сте сада рекли разликује се од онога што сте изјавили и пред полицијом, а тада сте рекли да Вам је Дадић Милан који је био Ваш радник тада оперативац, тада ми је Дадић Милан, рекли сте овде, рекао да је убиство и рањавање жене извршио Зоран Вукшић звани Жути и Маџарац Зоран.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја сам», само да прочитам, «ја сам сутрадан у своју канцеларију позвао обојицу те сам обавио разговор, прво је Вукшић, а после и са Маџарцем. Вукшић је тада негирао и рекао да гледам своја посла, а да он то није урадио. А са Маџарцем сам такође обавио разговор који ми је тада признао да је био присутан када је Барић Адама убио Вукшић Зоран. Убио га је тако што је у њега пуцао из свог колта «Смит Ветсон» испаливши два до три метка у његово тело, а затим га је оверио пуцањем једним метком у пределу главе. Маџарац ми тада није рекао какве су нанете повреде Барић Ани». Данас кажете да сте само у пролазу разговарали са Зораном и да сте га питали и да он ништа није рекао, зато Вас питам зашто постоји та разлика? Са Вукшићем.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Са Вукшић Зораном. Стварно не знам како сам рекао, кад сам рекао и нисам разговоре с њима водио у мојој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је Ваш записник, Ви сте га потписали.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесам, нисам читао, а нисам га добио да га прочитам и да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећићу Вам шта сте рекли 27.јануара 2010. овде се воде транскрипти као што и овај се снима, значи све што је речено то је пребачено, и тада сте рекли када Вас је истражни судија питао ко Вас је обавестио, рекли сте «Дадић», «да», «Милан», «јесте», «јесте ли утврдили шта с тим поводом позвали поштара на рапорт», «јесам, позвао сам, у ствари шта се десило», па сте рекли да су они долазили у Вашу кућу Вукшић Зоран звани поштар, да сте, никад нисам позвао Жутог, ево овако «Накнадно сам позвао Жутог, нема шта каже разговарати, чућеш, а Маџарац је дошо Зоран јер сам са Душаном више радио па стално бркам Зорана и Душана, дошао је Зоран, на њега сам се мало покушао извикати итд, нека иде са братом, нека се договоре, на конту брата сам те примио, иди па се договори ако имаш нешто реци. Онда је он делимично нешто испричао и послао сам га оперативцима да га саслушају. Барић Адам је убијен на месту догађаја, на лицу места, како хоћете, колико ја знам да је Барић Адам убијен из аутоматског оружја, мислим, колико сам обавештен». Значи и у једном и у другом Вашем исказу кажете да сте позвали и Жутог и овог и да сте знали преко Дадић Милана да је дошло до убиства Адама Барића, како се данас разликује, кажете.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Дозволите, ја сам рекао да је Дадић кад је јављено, кад је Дом здравља јавио СУП-у да има убијена жена, у ствари да је жена дошла у Дом здравља исечена, тако су ми јавили, ја цитирам, онда сам послао Дадића или кога год од оперативца нађем њега одмах шаљем и он је био у Дому здравља и одмах сам тражио да је пребаце у Сомбор. То је пребачено, а даље је водио Милорад, ја нисам био Дадићев непосредни руководиоц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, извините што Вас прекидам, само једно питање. Рекли сте да остајете при ономе што сте рекли, то сте, сад да ли остајете при овоме или не остајете? То је питање.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ништа ја, ја само могу остати и то што сам, и ако сам рекао то онда ми је пренео оперативац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али питање је да ли сте разговарали са Вукшићем и Маџарцем?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Са Вукшићем три речи, а са Маџарцом сам покушао разговарати, међутим исто није ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно оно што сте рекли да Вам је Маџарац рекао да је видео да је Зоран убио Барића, да је био присутан, шта је сад тачно?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, ја сам овде рекао да Маџарац иде са старијим братом разговарати па да се договоре шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу они да се договоре, Ви сте га питали, Ви сте ту секретар СУП-а, Ви га питате шта се десило. Овде сте рекли да Вам је он испричао, сад је ли Вам испричао или није испричао?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Све не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што сте онда рекли овде овако?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па то је део само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тај део Вас и питам.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То је део од онога што се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били они код Вас у кући? Ајде да кренемо на то.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ево једно јутро је то било ја и супруга, исто ради у СУП-у, спремали смо се, кретали у СУП. Онда су дошли Зоран Вукшић и Маџарац и ја сам рекао нећу овде разговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су хтели да разговарају кад су дошли код Вас?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ништа? Дођу, седну у кућу и ништа неће да разговарају?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Кафу да попију и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се Ви дружили са Вукшићем?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он дође код Вас да пије кафу?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, премлад је да би се ја са њим дружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам, дође Вам неко у кућу каже «добро јутро, ја сам дошао на кафу».

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Дошао је и нисам две речи проговорио, ево нек они кажу. Него сам рекао у СУП-у је канцеларија,

тамо ћемо разговарати ако имамо нешто, ја нисам уопште ни сумњао, ја нисам знао да има убоство и покушај убојства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ево после тога сазнајете.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У СУП-у сазнајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сазнајете преко Ваших оперативаца.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Од дежурног, вође смјене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се онда дешава? Јесте ли издали неку директиву, нешто да се уради у вези тога, ако сте сазнали да је убица?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Кад сам сазнао од вође смјене онда сам позвао Милорада или Ускоковића, не знам, од тих шефова, позвао и рекао да се то испита и ништа и моје се прекида ту, јер прескакање руководиоца с којим руководиш то је зло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ми није, значи Ви се после тога уопште нисте интересовали шта се дешава даље у вези овог догађаја, овог убиства?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У вези овог догађаја сам након пет-шест дана сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли неког ухапсили у међувремену?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: На основу чега? На основу ког закона? Па дозволите господине судија, на основу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако добијете информацију да је тај и тај убио тога и тога и да је ова жена рањена и да она каже да је Зоран Вукшић учествовао у томе, Ви га не хапсите? Само питам разлог зашто се не хапси, шта то недостаје, који то закон недостаје, нема сумње да је он извршио дело или шта?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па претпоставимо да нема сумње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви мислите да нема сумње?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, ја кажем претпоставимо да нема сумње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде нема претпоставки, овде је или било или није било. Ви сте рекли да сте добили сазнање чак и од Маџарца да сте добили Зорана сазнање, да је Зоран Вукшић учествовао у томе.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Она је била у коматозном стању, дао сам Милораду нек раде. Међутим, оперативци нису могли никога да притворе обзиром да хрватски закони нису живили на нашем подручју, према томе нису на основу чега имали да затворе било кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад смо код тога да затварате било кога, зашто су онда затварани Хрвати у вашој полицији?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нису затварани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су они ту радили онда ако нису затварани, нису задржавани да кажем?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Чујте, Хрвати, имали смо ми сутерен, свака зграда нова зидана је морала имати две просторије са

санитарним чвором и ту су они били док не скупимо 30-35 и онда смо их слали у Даљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Зашто сте те људе скупљали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па углавном, први случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро не, зашто сте их скупљали и по чијем наређењу и зашто, шта је требало да се скупе ти људи, зашто? Јесу ли извршили неко кривично дело или је био неки разлог?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Рецимо дошла је информација од Штаба ТО или некога из тога мјеста, информација да се припрема то, то и то и онда крену, ајде сад да будем овако, Срби крену на Хрвате и боље их затворити него да се убијају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли знали шта се ту дешава у тим просторијама?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је неко певао из тих просторија?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не. Ја сам на спрату другом, ја сам на другом спрату, а то је у сутерену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не чује се одоздо ништа? Не пролазите, кад излазите из зграде?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, ја излазим на главна врата лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да сиђење у приземље, вероватно не скачете с другог спрата, па пролазите ту, јесте ли чули некад? Јесте ли добили информације да се неко жалио да су га тукли, малтретирали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, добио сам информације да се пјевају неке четничке пјесме итд. и онда сам, али дежурни и његов помоћник, дакле вођа смене и помоћник су били одговорни за просторије за задржавање и командир Душан Шимуновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био дежурни, ајде да се вратимо и то, и то сте рекли прошли пут.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ко су били дежурни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У дежурству је било десет њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Пет вођа смене и пет помоћника и командир станице милиције за оперативно дежурство, интервентну милицију и горе шифру и тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад се ти људи приведу, да ли мора да се упишу у неку књигу да су приведени, да су остали, задржани?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Постојала је књига и вођена је евиденција да су задржани али нису пуштани, већ понављам аутобусом су вожени у Вуковар, односно, ми вичемо увек Вуковар, у Борово Село, где, не знам, и тамо су ишли на размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на онај случај убиства породице Чичак, шта сте о томе сазнали? Шта Вам је о томе познато?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Прво породицу Чичак не познам и никога од њих не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро лично, не кажем да их знате, али шта Вам је.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ни из виђења их не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нема везе да ли знате него шта Вам је познато поводом догађаја?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Познато ми је да су убијени отац и три сина, то ми је речено и да се, у ствари жена, жена је била једна, да ли је Јадранка или не знам, једна од тих жена и тражила је свога мужа да је ту негде у нашим просторијама. Ја сам јој рекао «госпођо, ево ја ћу вас провести кроз целу зграду, ако их нађемо ја ћу се одмах предати Хрватској» јер нису били у сутерену нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте после сазнали за убиство?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: За убиство сам сазнао након пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се сећам њих нису нашли након пар дана, нашли су их доста дуго времена је прошло.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Њих су нашли након мјесец и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте онда Ви знали након пар дана да су они убијени, ко је Вама то саопштио?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ко ми је саопштио? Да су одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао да су одведени?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То не могу сад, видите 20 година је, мени у билтену, ја сам билтен, ослањао се на билтен и у билтену је писало тад, тад, то, то, и то је што могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек после месец и по дана, они су већ били у фази распадања када су их нашли.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте, у месту Карашево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И породица није знала, била је госпођа Јадранка Чичак овде и рекла је да није знала ништа о својима, да је ишла више пута у СУП, да с Вама није разговарала, она децидно тврди да с Вама никад није разговарала.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Она каже да са мношвом није разговарала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да није могла да дође до Вас.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Добро, није тачно, не Ви да не говорите тачно, већ она не говори истину. Ево, нек није била. Ја сам

свакога примио ко је год дошао али некад сам био, извините молим вас, и љут, покрај толико руководилица што да ја примам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, она каже да није, само ме то занима. Још једна ствар, у Вашем исказу 27.јануара 2010. године рекли сте да сте разговарали са овде окривљеним Зораном Вукшићем после овог догађаја и са Слободаном Стригићем и Бранком Хрњаком.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ме занима кад сте разговарали у вези овог догађаја с њима и којим поводом? Кад, да ли после три кад сте сазнали или сте разговарали кад су их пронашли? То ме занима.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Кад су их пронашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су их пронашли?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су Вам рекли? Опет сте звали Вукшића на разговор?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У вези тога догађаја ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вам рекли нешто у вези тог?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не. Рекли су да познају, рецимо Слободан позна, он је из Каранца, он њих позна, колико је он с њима добар ја то не знам, нити улазим у то, али да их позна познаје их, да ли из виђења или како. А Хрњак, он је из Ораховице, како је он упао, како он њих позна то ја не знам. А Жути, Зоран Вукшић звани Жути он је био писмоноша у пошти, он је познао целу Барању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су вам рекли, јесте ли разговарали, је ли неко нешто испричао о том догађају тада кад сте разговарали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да додате у вези овог свега што смо Вас питали и што сте дали раније у свом исказу или да Вам постављају питања, да ли ће Вам бити лакше да Вам тужилац поставља питања?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нека постављају питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче изволите, Ваш је сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја Вас добро разумео Ви сте помињали да је био секретар, а јесте ли Ви били секретар у СУП-у Бели Манастир?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја сам, у Србији су били начелници, руководиоци СУП-а у Хрватској су били секретари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кажите ми, рекли сте како су биле организоване које службе, ко је био на челу тих служби које сте рекли да су биле у оквиру СУП-а?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: На челу СУП-а, ако је неко на челу СУП-а онда су на челу ти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, на челу ових служби које сте рекли да су постојале?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте постојале, ево одакле хоћете да пођем, питајте ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажите, Ви знате ко су.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Мој заменик је био Будисављевић, начелник Одјела јавне безбедности је био Вранић Светислав, командир Станице милиције Бели Манастир је био Душан Мађарац. Командир у Дарди у почетку, то се мењало, био Бошко, не знам како се презива. Онда смо имали Станицу милиције за граничне послове и послали је на Дунав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ова оперативна?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У оперативи је Милорад Обрадовић био шеф оперативе, а у склопу оперативе је била крим.техника, евиденције, потражна служба и сви оперативци по струкама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте Специјалну јединицу да је постојала.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Специјална јединица је постојала, имала је пет, мислим, одељења и команданта Специјалне јединице. То је била извиђачка једна јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ту је био командант?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јарић Милан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јарић Милан. Да ли је у односу на ту Специјалну постојала и нека Интервентна или је то било?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Интервентна је постојала у склопу дежурства, дакле дежурство, Интервента.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је руководио Интервентном, је ли дежурни или неко посебно?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, Интервентном је, кад нема никога у СУП-у од руководиоца, онда руководи вођа смјене, а иначе Душан Мађарац, не, Душан Шимуновић је био, он је руководио и са том Интервентном и са дежурством и одговарао је за просторије за задржавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми, рекли сте да су Бертић и Стригић били припадници те Специјалне јединице, а за Вукшића ми није јасно је ли он био припадник те јединице или?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У почетку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Првих дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, рекли сте до 03.септембра кад је било Биље, то смо све чули, а кажите ми после кад сте га виђали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: После је он имао авион онај, на десној руци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Замотан, је ли био у униформи?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па, некад у цивилу, некад у униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли носио оружје неко?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао пиштољ или револвер?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Он је имао свој приватни пиштољ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то Вас питам.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Колт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли га носио?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не знам да ли га је носио, обично се пиштољ сакрива или стави се испод нечега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде сведоци кажу да је носио у футроли, зато Вас питам, да ли сте Ви то видели?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја нисам загледао, углавном знам да је имао пишто колт који је купио на кредит, тако да не могу и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми овај Зоран Маџарац у каквој је јединици он био у ком делу СУП-а?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Он је био у Интервентној.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто. А кажите ми Бранко Хрњак?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Бранко Хрњак је био у Станици милиције Бели Манастир Одељење саобраћај, ту је био Бертић Војо шеф тог Одељења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а кажите ми је ли он за вас некад обављао неки посао?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Шта, да ли је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је за Вас обављао неки посао, да ли Вас је возио на пример у неком периоду?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, не, ја сам био с два возача код секретара, двоје кола и два возача и плус теренско возило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али да ли је долазио некад да Вас обезбеђује у некаквој ситуацији?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Боже сачувај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми да ли познајете, колико сте дуго Ви били у Белом Манастиру пре овога?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Рођен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И живели све време?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нисам у Белом рођен, већ у једном селу покрај Белог Манастира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али сте живели у Белом Манастиру док сте били у полицији?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Од 1971. сам живео у Белом Манастиру и радио у СУП-у 17 година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми ови људи да ли их познајете Хрвати: Фрања Јох, Хуго Мартиновић, Стјепан Ткалец, Драган Скелеџија, Мато Филиповић, Марко Томић, Зоран Кнежевић, Иван Белај, Споменко Далић, Залај Славко, Драго Брекало, Драгутин Боровачки, Винко Марђетко, Павле Фрањић?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па Ви сте сад пуно прочитали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Пуно читате, мислим тако да не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете појединачно, ево појединачно ћу да Вас питам. Фрању Јоха јесте ли познавали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Познавао сам али нисмо се дружили, познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Хуго Мартиновић?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Хуго Мартиновић не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стјепан Ткалец?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само кажите да знам.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Онда га знам, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Драган Скелеџија?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Скелеџију не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мато Филиповић?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Марко Томић?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Марко Томић да, он је из Торјанаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зоран Кнежевић?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Зоран Кнежевић не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иван Белај?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Иван Белај не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Споменко Далић?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Споменко Далић?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Залај Славко?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Драго Брекало?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Из виђења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Драгутин Боровачки?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Из Чеминца да, ако је то тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Винко Марђетко?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Павле Фрањић?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Павле?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Фрањић?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стипе Абришина?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Антал Тавес?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Миша Балатинац?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Из Поповца?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могуће, не знам сад ја тачно да Вам кажем.
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па можда, можда га из виђења знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јован Наранца?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: За њега сам чуо али не знам га.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Горан Антић?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Жељан Јонек?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јосип Горуп?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јосип Горуп да, из Чеминца.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тадија Јакшић?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нисам добар био ја, ја сам њега познавао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тадија Јакшић?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Из Дубошевице да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Марко Марић?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Марко Марић мали поп, је ли мали поп или брат његов знам, знао сам га, познавао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Давор Таслицић?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бенак Стипо?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Емил Иванић?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Бенак Стипо ако је из Баранског Петровог Села онда сам га знао, угоститељ из Баранског Петровог Села.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Емил Иванић?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јосип Ћосић?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Матија Јопст?
Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Жељко Ходак?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иван Беренда?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Владимир Чизмар?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стјепан Хорват?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Жељко Чичак?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово су све људи који тврде и који су причали овде о томе да су били затворени или сами за себе или за ове друге неке од тих лица у тим просторијама за задржавање. Због чега су они били Ви сте секретар у СУП-у, због чега су ти људи били затварани на основу ког прописа ако кажете да није било прописа?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па зато што није било прописа зато су задржавани, нису затварани већ су задржавани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ми то јасно знате, Ви кажете било је боље да су ту него да их тамо неко убије, јер неко дао налог да се они приведу или су они дошли сами?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па једни су, део је дошао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је дошао сам?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па не могу, двадесет година, ја стварно био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сви ови тврде да су били код својих кућа приведени и одведени.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ниједан од њих није рекао да је сам дошао, а Ви ми кажите ко је сам дошао.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не могу да се сјетим, да је дошло доста њих самих је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само моменат.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: А постојала је књига у оперативном дежурству и тамо је све како ко дође записано дан, сат, минут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је Земљак Паво и његов син Владимир?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте, професор, био је професор у средњој школи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он тамо доведен?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате нешто о томе да ли је он доведен у те просторије?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Он је доведен у СУП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта се десило са њим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: И он је пребачен у Борово, он и чини ми се син.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од тих људи убијен, да ли Ви знате?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не знам, у Борову не знам, то није моја надлежност, а ја у Борову нисам био у току рата, а тамо је био, била боровска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете сад, данас сте рекли да сте чули да се тамо, од некога да се у том затвору певају четничке песме, да Ви никад нисте били тамо.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте, од дежурнога сам чуо, ајде конкретно од вође смјене да се певају четничке пјесме, али пазите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како то се сад певају, јесу ли ти људи волели да певају четничке песме, Хрвати?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То су ти што су задржани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а како, јесу ли самоиницијативно или их је неко терао?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли Ви икад ушли доле да видите?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Видите, Ви никако нећете прихватити моје, ја сам био секретар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пустите Ви шта сте Ви били, то у овом моменту није битно да ли сте били у тим просторијама или нисте били. Рећићу Вам шта сте рекли пред истражним судијом, пита Вас судија: «Што се тиче третмана затвореника који су се налазили у згради у вашем подруму да ли је вама нешто познато о томе», «Јесте»; «Шта вам је познато», па онда сте објашњавали није то затвор него је то било за задржавање.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Дозволите судија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само мало сачекајте, каже «знам једном», то Ви кажете исто на транскрипту забележено значи Ваше речи, није могло да се то друкчије третира, «што ћу рећи отворено, мислим што сам се касније сетио, имамо ми главни улаз и споредни улаз. И једно јутро ја дођем на споредни улаз и ја чујем то је био конач деветог месеца да су певали песме доле неке. Шкорпион сам репетирао и стао на сред дворишта, позвао дежурнога. Шта се то дешава, отвори сва та врата и пусти људе кући и онда сам звао Рамбоје, ја сам тако неке људе звао, којима сам рекао боље да су на првој линији него што се ту по селима

врте и пустио сам све људе кући до једнога. Онда сам натерао да се очисти и среди све и постало је поново просторија за задржавање».

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То јесам, то је тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па испричајте то онда значи да сте били тамо, колико је људи било тамо?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, ја кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли пустили те људе?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесам све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико их је било?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Петнаестак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате бар неког ко је био од тих људи?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не могу да се сјетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли утврдили ко их је натерао да певају те песме, то што сте Ви чули? Кажете постале су поново просторије за задржавање из тога ја закључујем да хоћете да кажете да ту људи су били затварани, а не задржавани?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Они су били задржавани до одласка у Борово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад су биле те размене?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Размене су биле кад скупимо 35 или 50 аутобуса, онда их возимо, договор са Боровом, возимо их и размена је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тих 35 до 50 је ли они буду сви у тим просторијама доле кад треба да изађу да се размене?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па добро, тамо је било више просторија. Било је две, четири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Четири, а то кажем они су тамо налазе па иду на размену?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Тамо се налазе, јер су горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су биле, да ли се сећате, кад су биле те размене, јесу ли биле од почетка тамо од августа или?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Кад је почело то све превирање и кад су почели и ТО и све живо доводити те људе онда више нисам знао шта да радим и онда сам у Борово, звао из Борова да дођу и договорио ја ћу, јер шта сам ја радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али кад је то било, да ли можете да се сетите те размене, јесу ли биле у октобру, новембру, децембру?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У октобру, али дозволите још нешто тужиоче, је ли тако, господине тужиоче. Ми смо имали комби и увече ја дођем у СУП и дежурног руководиоца и дежурне људе сам имао и натоваре у комби и одвезу на наш гранични прелаз и пусте их преко, ко хоће, добровољно ко хоће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али то није предмет оптужбе, знате, и није повезано са овим да ли су људи били затворени и зашто су.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Кад су то исто ти људи из просторија, из просторија за задржавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вама познато да ли Вам је ико рекао, да ли сте чули да те људе туку и премлаћују?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали ко долази у те просторије да то ради?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био овлашћен да долази?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био овлашћен да долази у просторије за задржавање?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Овлашћен да долази у просторије за задржавање био вођа смјене, његов помоћник, био је кључ, било је све, јел то иде овако па степенице и ту су врата била и то је све било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да је неко из Специјалне те јединице долазио у те просторије?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је тукао затворенике?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде сви ови тврде и именују неке од ових, међу њима и неке од оптужених. Шта сте мислили под тим кад сте рекли да сте опомињали ове Рамбоје, ко су ти били људи? Кога сте то опомињали конкретно тад кад се десио тај случај?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Конкретно не појединачно, него сам вико доста ми тога шетања, лупања врата, улажења без везе и тако, а да ли су они ишли доле ја то не знам, а и ко су били Рамбоји нема конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде сте тако били рекли као да је то повезано са држањем тих људи у затвору па сте их Ви послали па сте рекли да је боље да иду на прву линију него што ту по селима се врте, што би значило да су ти Рамбоји вероватно довели те неке затворенике јер иначе то вртење по селима нема значаја.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нису Рамбоји, ево конкретно Хугу овога што сте мало прије, господин судија је споменуо Хугу чини ми се, њега је довео Штаб ТО-а Кнежеви Виногради, њега и шест. Ја нисам више знао шта да радим, Штаб виче ово, онај виче оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је наредио да се људи доводе уопште? Јесте ли Ви наредили тим да доводе људе за размену или због тога што су сумњиви као Хрвати, да су припадници ХДЗ-а или да нису или не знам

из неког трећег разлога? Како се то дешава спонтано долазе људи? То ми објасните мало.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па дјелимично спонтано, а дјелимично су довођени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то довођење само је ли оно спотано или? То ми нисте рекли ни једног јединог који је дошао сам, а ми нисмо наишли ни на кога овде да је рекао да је сам дошао.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, ја се не могу сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вама познато је ли Специјална јединица вршила привођење?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Специјалној јединици није био задатак привођење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли су радили то, ја Вас то питам?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да ли су они радили то ја не знам. Њихов је задатак био бент, знате шта је бент, насип и извиђање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумем.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Е то је њихов задатак био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумем ја шта Ви причате, ови људи кажу да их Специјална јединица хапсила. Имамо чак и припаднике Специјалне јединице који кажу да су учествовали у хапшењу овога Земљака, значи неко је то морао да нареди.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То нисам ја рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте Ви, него има.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Земљака?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има и од окривљених који тврде.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да сам ја рекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, него да су учествовали као припадници Специјалне јединице у хапшењу, значи није било само на насипу.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, не, насип, ја кажем њихов задатак је био на насипу и од насипа до обале Драве имате 4 километра то је њихово да покривају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је мени потпуно јасно али овај други део њихове делатности, Ви нећете ништа о томе да причате.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, није имао други део делатности, господине тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево људи кажу да су их хапсили, да су их тукли, да су долазили у милицију ту.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па то је њихово, њихово приватно. Ако су то радили онда је то приватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажу да је Зоран Вукшић долазио са тим завојем, што Ви кажете и представљате како то он скоро да није могао да иде, да је имао завијену руку али да их је тукао, а Ви сад кажете да он није ни био у полицији у то време, како би могао да уђе у зграду.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Како би могао ући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, био је један напад на место Козарац 28.августа.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То није био напад, то је било тзв.чишћење Козарца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тзв. чишћење, добро, објасните ми то «чишћење» шта значи?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У појединим мјестима су заостајале Зенге које нису се повукле са осталим грађанима тога мјеста и увјек се нешто дешавало у тим мјестима и онда смо ишли, а Козарац је проточно мјесто према Дарди, Осијеку и даље, и онда су тражили, тражили, не ја, војска, ТО и ми смо тражили да очистимо да прегледамо куће, да видимо шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте тражили?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Договорили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда нисте тражили, и ко је учествовао у тој акцији?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У тој акцији је учествовао ТО и Специјална јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И јесте ви извештени о томе шта се тамо дешавало, је ли било неког отпора, је ли било Зенги у том месту тад?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Чујте, Зенге су вероватно побегле а један је, колико се ја сјећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли су побегли тад кад је био напад или су били ту или нису били?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нисам имао у извештају да су биле, да су ухваћени било који Зенга, једино сам имао извештај да је један убијен и један прострелне ране да је имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко? Овде се помиње да је у том нападу или како Ви кажете акција.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Малек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Убијен Иван Малек, а рањен Јосип Вид и Матилда Вранић.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово су цивили, зашто су они убијени односно рањени?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја то не знам зашто су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли испитали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Никоме није речено да убија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па баш зато питам јесте ли питали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Изузев униформисаних формација Хрватске војске, ако су супротставе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све то разумем али ја Вас питам друго, Ви сте секретар СУП-а, сазнали да је цивил један убијен, а да је други рањен, по Вашем рањена су два цивила, јесте ли предузели нешто да утврдите ко је то урадио, зашто, је ли оправдано или није оправдано?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То су оперативци радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесу ли Вас известили о чему се радило?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да нису открили ко је, јер они кад су дошли из Козарца, молим вас, онда су се посвађали, то је СУП као радио свира, СУП цели је орио, они се обично посвађају тако да не знаш овај виче ово, шта ти то, овај то, овај то, и ништа не знаш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми у вези овог убиства Адама Барића и рањавања Ане Барић, јесте ли Ви познавали Адама Барића?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Адама Барића сам познавао, супругу му нисам познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он радио?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Адам Барић је био у пензији, а познавао сам га по томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли држао неки локал или нешто тако?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли држао неки локал?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То је била гаража па су преуредили за локал његови синови и то је био локал у почетку њихових синова, а касније се звао, не знам, како «Српски мач» како се звао, и то је отворио наш, ко наш, не знам. А Адама Барића, дозволите сад до краја да будем јасан, он и мој отац су били у Маџарбоји у заробљеништву у току Другог светског рата, тако то знам, а супругу му не знам уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Казали сте у изјави у СУП-у ово што Вам је и судија део предочио да су дошли Вукшић и Маџарац код Вас ујутру, само ми кажите шта су они хтели? Како Ви знате да не желите да разговарате ако не знате шта су хтели?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Зато што не желим отворити у својој соби станицу милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али морали су нешто да Вам кажу, могли су да дођу лично па да траже да заједно сечете дрва, да неки посао се обави?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не мора он мени сјећи дрва.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам, али како Ви знате о чему се ради па да кажете да ли су било шта казали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не њима, ја сам реко никога нећу пустити да ми долазили кући и да водимо разговоре о рату и СУП-у, нећу. Ево ту ми је супруга, покушајте питати њу па ћете ћути исто то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже, казали сте у истој тој изјави после тог дана, да сте од дежурног сазнали за случај, а после тога да Вас је шеф

оперативе Обрадовић или Ускоковић након што су у болници збринули Ану Барић обавестили да је Ана казала да је њеног мужа убио поштар, а њу ранио ножем у врат.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То су ми пренели и Обрадовић и Ускоковић заједно. Да ли је то истина ја то не знам. Мени пренесу извештај, ја могу веровати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, значи неко је од ваших оперативаца разговарао са Аном Барић, она је рекла да је то поштар, Ви онда знате да постоји одређена сумња да је тај човек извршио убиство.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Господине тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли нешто предузели?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја сам у старту рекао, чим је Дом здравља обавјестио да има жена у доста тешком стању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ама то да сте Ви њу пребацили итд. то Вас не питам, то сте рекли, а овде ово нисте казали док сте сведочили док Вас је суд питао рекли сте у изјави, сад кажете да је тачно да су Вам рекли да је то поштар учинио, да је та жена то казала и шта ви предузимате, да ли се подноси нека кривична пријава, да ли се покреће неки поступак, јесте ли известили Тужилаштво?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Кома да се поднесе кривична пријава?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па постојало је Тужилаштво, то знамо, које је првобитно било у тој згради са СУП-ом па је пребачено.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Где пребачено, одакле?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у неку другу кућу.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Није битна кућа, битан је закон, закон није постојао, на основу чега је Тужилаштво формирано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам ви сте постојали мимо закона очигледно.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али сте радили на основу нечега, према томе били сте.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Правни систем у Барањи није живио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Правни систем у Хрватској и у Србији у то време био је исти потпуно, тако да је имало на основу чега, шта год да сте примењивали, а знали сте да затварате људе, а да не гоните ове. Кажите ми је ли поднета пријава, је ли написана?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче већа, ја само једну примедбу, ја нисам бранилац господина Здјеларевића али ово изгледа, питања која се оптуженом а који је овде сведок, у улози сведока, а не оптуженог, постављају се таква питања да га се на неки начин диформира. Предочавају се некакви искази од раније који су дати,

а онда се на основу тих исказа извлачи закључак како ви то не знате, знају ови, итд. Мало смо, ја само стављам примедбу јер сведок и не мора да одговара на ова питања, не мора да одговара ако би себе изложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо му већ саопштили.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али мало делује, лично делује пребацивање човеку за нешто, место да га се пита када је формирано Тужилаштво, да ли је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоче, каква питања ће да поставља тужилац то је његова ствар, а кад Ви станите са друге стране и будете Ви тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нигде нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте тренутак. И још једна ствар, може да му предочи оно што је рекао, значи постоји разлика између оног што је данас рекао и оног што је рекао и мора да му се предочи. Да ли ће он да одговори на питање или ниће то је исто његово право ако сматра да ће тиме довести себе до кривичног гоњења, он може да каже не желим да одговорим на питање, он је исто правник. Значи зна, није неука странка да не зна и упозорили смо га на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из разлика у исказу произилази да он више зна него што жели да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је закључак, пустимо закључивање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато морам да питам, па нека он каже да ли је то опасно за њега, па нећемо питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или ако не зна, нека каже да не зна, ја немам ништа против.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Извињам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то су питања која се садрже, ту су били сведоци који су сведочили, мора да му се предочи шта су други рекли.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Извињавам се господине судија, у ком погледу сам ја реко или осјети се да ја више знам него што сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пустимо то што је рекао тужилац сада, него он Вам поставља питања у вези онога што сте Ви изјавили испред полиције и код истражног судије, нешто се сад променило од оног што сте рекли, мора да се то утврди. Ви овде нисте окривљени да Вам то буде јасно, Ви сте сведок, ми питамо за Ваша сазнања. Ово што Вас је сада питао тужилац јесте сазнање, ако сте знали да је извршено кривично дело зашто није уопште покренуто никакав поступак у вашој полицијској станици, знате, не знате, само то Вас питамо, не кажем ја да сте Ви одговорни што није, него да ли знате зашто није покренуто и ако сте сазнали да је неко убијен, а полиција ради значи да полиција има своју сврху. Зашто Обрадовић или било ко, зашто неко није покренуо. Јесте ли покренули неки поступак против неког од њих, зашто није покренуо поступак против лица која знате да су убили, тј. сумњате, не

знамо да знате него знате да сте добили информацију да су учествовали у убиству, то је питање само. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да закључимо са овим делом. Значи Вама није познато да ли је било шта предузето против извршиоца овог дела, је ли то закључак?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него, кажите Ви, је ли предузето нешто против овог лица за којег су Вас обавестили против поштар? Да ли знате ко је поштар?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Шта ко је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је поштар?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Знам, Вукшић Зоран звани Жути, звани поштар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Ви знате да је нешто против њега предузето за убиство Ане Барић, било шта да се обави разговор?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Прикупљене су информације, оне су још увек биле у досијеу непознатог извршиоца и ништа више јер суд је тек формиран у десетом месецу општински. Прва пресуда у Барањи донета је у дванаестом месецу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро, али пазите Ви кажете прикупљене су информације против непознатог извршиоца и сад једну од информација коју сте Ви овде у овој ранијој изјави рекли да је то урадио поштар.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја то нисам рекао да је урадио поштар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тако сте рекли. Каже Обрадовић или Ускоковић након што су збринули обавестили да је Ана казала да је њеног мужа убио поштар. Значи то је једна информација која је прикупљена, ја Вас питам да ли је неко из полиције разговарао у оквиру тих радњи и даље стоји да је то сумња да је непознат, да ли је неко са тим лицем на које је указала, да ли је обавио неко разговор службено?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: И Ускоковић и Милорад су задужени да разговарају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате да ли јесу или нису?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Вероватно јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Ви не знате? Слободно кажите ако не знате, па не морате да се сећате, знате. Кажите ми у вези овог убиства четири члана породице Чичак, да ли се сећате Ви тога, кад је то било отприлике?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То је било у десетом мјесецу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. И шта сте рекли од кога сте сазнали о тим околностима да њих нема?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па чујте ми, била је породица и тражили су, све што се дешавало у Барањи тражили су у СУП-у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јесте Ви пре тога кад је тражила, кад је породица тражила, да ли сте Ви пре тога видели да неко одводи људе марицом?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не. То ако и негдје ту, ја сам и реко да сам видео два човјека покрај марице, а не Чичке, него два човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви нисте знали тада да су то?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али сте помињали у својој изјави да сте Ви то повезали да су то можда ти.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Евентуално сам мислио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био поред од марице од полицајаца, да ли је неко?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Мислим Маџарац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који Маџарац?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Душана одпишите, Зоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Значи Зоран.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Зоран, Зоран је био с њима, Зоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко још?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само Зоран? А јесте ли нешто радили на том случају касније кад су пронађени лешеви?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: На свим случајевима којих је било је рађено и досије неистраженог кривичног дјела је евидентирано и чекало се једном да буде формиран у тужилаштво у суд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, нећемо о свим случајевима, питамо о овоме, питам за то 03.12.2009., у исказу у МУП рекли сте да кад сте схватили да су они одведени у марицу, да је било јасно, после проналажења лешева, кад сте радили на том случају, кажете «ја сам у своју канцеларију позивао једног по једног припадника специјалне јединице, које сам видео кроз прозор, како уводе лица у марицу. Прво Вукшић Зорана који ништа није хтео да призна, затим сам позвао Стригић Слободана и Зорана Маџарца који такође ништа нису хтели да кажу, па је дошо на ред Бранко Хрњак, плачући ме замолио да ће ми рећи шта се догодило, али да не кажем оној тројици», па да Вам је онда испричао шта се тамо дешавало. Да ли се сећате тога?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ни са ким од ових лица нисте разговарали да ли су повезани са овим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ни са Хрњаком?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не. Извините само нешто ако могу рећ?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја сам имао 60 људи са факултетом, из Загреба оперативци, из Ријеке и других крајева оперативци, па зар ја као секретар треба да водим разговоре по СУП-у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нисам ја ни казао да треба, не бих Вас то питао да није овде записано да сте то казали, ето. Немам других питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, идемо редом па ако има. Ви нећете постављати питања. Изволите Ви па ћемо редом.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Господине Здјеларевићу када сте говорили о систематизацији ових радних места.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: О чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Систематизација.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Систематизација радних места. Реците ми, заправо прво питање би било да ли познајете Стригић Мирка?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А на ком је он радном месту био?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Стригић Мирко је био стручни сарадник мој.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Ваш стручни сарадник?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да, колега и стручни сарадник.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Пре избијања ратних сукоба или након избијања ратних сукоба?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Кад су кренули ратни сукоби он је био одма у колегије и мој стручни сарадник, јер Мирко Стригић је човек који не пије и тако даље, могло се поуздат у њега.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Данас сте изјавили да је 03.августа '91.године дошло до формирања СУП-а Бели Манастир, где Вам је било седиште?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Шта да ли је?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Где је било седиште?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Седиште СУП.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: 03.09. 03.08., 03.августа?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ми смо имали зграду 8 хиљада квадратних метара, нову, ја и од цигле прве па до крова све сам ја учествовао, водио.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Значи када је формиран СУП Бели Манастир седиште је било у самој згради СУП-а?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да, пазите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Од самог почетка?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Пазите, та три дана након што су они отишли, јер они су се повукли, МУП Хрватске се повуко и ми смо

ушли у СУП и само што су били полупани прозори све, то су жене стредице и.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Зато Вас питам, а када се то десило, да ли можете да се сетите?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Почетком деветог месеца.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Почетком деветог?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А где је седиште пре тога било?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У згради «Неимара», тамо је било седиште ТО-а, а ја сам био заменик председника ТО Барање и онда сам пребачен у СУП, СУП је очишћен, ми то зовео очишћен, можда криви израз, кад је ослобођен.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, када сте ушли у зграду СУП-а, у каквом је стању била та зграда?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Што се тиче саме зграде она је била у солидном стању изузев што је рецимо митраљез пар пута прошарао преко ње иначе, али унутра кад сам ушао онда су са пушкама избушени компјутери доста и тако даље, јер лева страна је била и управни послови и ту су бушили све живо.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Колико је времена било потребно да се среди та зграда СУП-а како би била да кажем у функцији за обављање послова. Колико је времена било потребно?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Видите, доста је остало жена и мушкараца неовлашћених радника и одмах сам формирао и форсирао тај део СУП-а да могу грађанима, личне карте и сва остала документа да могу бит на располагању грађанима, тако да су они одмах почели радит, а осталих 40, 50 милиционара њих сам одмах у дежурство и тако је кренуло, али је дошло 100 из Београда, из Загреба преко Београда.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, значи почетком деветог месеца?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро хвала. Реците ми почетком избијања ратних сукоба, да ли је у Барањи или конкретно Белом Манастиру долазило доста људи са стране, избеглих лица да ли је било?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Код нас?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Тако је.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Мислите од српских јединица?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Тако је, у Белом Манастиру из других крајева Републике Хрватске да ли су долазили избеглице?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Је, је милиционари су дошли рецимо само из Слатине је дошло 12 милиционара, а углавном униформисани милиционари су долазили у СУП и ја сам их све примао редом, све што су дошли ја сам примао.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А где су они смештени, где су?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: СУП Бели Манастир има 18 соба заледичне и ту су смештени, онда смо им тражили куће од бивших милиционара, у ствари Хрвата који су прешли преко и смештени су у те куће.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А да ли је било и грађана?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Како?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Грађана, грађанство да ли је долазило из других делова Републике Хрватске?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Грађанство Срби?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Срби да.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па код нас је остало 6000 кућа празних.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Шта то значи празних?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То значи да није било, нема нико, да су прешли преко и на четири стране су прелазили Мађарска, Скела код Лапова, Луч, Трљанци.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је познато да су на тим празним кућама и становима људи који су долазили ту и били привремено смештени исписивали име, односно на својим вратима «Жути»? Да ли Вам је познато?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То ми, 99,99% ми није познато.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Чак извињавам се нешто, досађујем, ја сам имао једну трговину, моја ћерка у Чеминцу, то је 2000 становника село, ту доста отишло, моју радњу су избушили са аутоматским пушкама, још ја написао Здјеларевић. А ово не знам, не, мислим да није се десило.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми да ли Вам је познато да је ето данас сте рекли да је Мирко Стригић био Ваш заменик.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не заменик, немојте молим Вас, упише се криво онда касније буде криво да ја исправљам. Он је био стручни сарадник, то је једно, а заменик је друго.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Стручни сарадник, добро. Да ли Вам је познато да је Ваш стручни сарадник имао сазнања дан након извршеног убиства породице Чичак да је ово убиство извршено, да ли Ви имате таквих сазнања?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, а морате схватит нешто да се много тога крило, није лако се причало, оно што је било, а причало се пуно што није било.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Овде оптужени Слободан Стригић је у својој одбрани изнео да је дан након убиства породице Чичак отишао код свог брата и испричао му шта се десило. Да ли је Вас Мирко Стригић у једном моменту обавестио да има сазнања да је извршено дело, убиство?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Можда након два, три мјесеца.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Оппростите?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Можда након два, три мјесеца кад су они пронађени, али пре тога не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: На записнику од 03.12.2009.године, изјавили сте да сте преко прозора своје канцеларије видели како улазе у марицу и тако сте навели да је возач марице био Стригић, сувозач Вукшић Зоран, а иза су седели Хрњак Бранко и Зоран Маџарац. Да ли остајете при тој изјави?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: 03.12.? Не, не сећам се. Нисам тд то рекао.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Пред Службом за откривање ратних злочина.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нисам рекао, не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А данас сте изјавили да сте видели само Зорана Маџарца.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Шта да сам?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да сте видели Зорана Маџарца.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Зорана, видите, После парапет, кад излазим из канцеларије, парапет из ког се види цело двориште, устакљено једно метар ипо, два види се цело двориште, марицу видим ако је ту доле, а нисам ишо загледат. Јер ја кад би ишо загледат и за њима трчати и гледат гдје је ко.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте предузели нешто, да ли сте покушали да сазнате где су они кренули, шта раде, шта се дешава?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте обавестили дежурну службу да их задржи да не напусте двориште?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Дозволите, ја немам шта обавијестит дежурну службу, она је подређене мени, ја обавестим оперативце и командира.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте неког од њих обавестили?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Чујте возњи је било сваки дан пуно.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми да ли Вам је познато да је још '91.године док сте Ви били начелник СУП-а.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Секретар.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Секретар СУП-а процесуирани неки случајеви колико се тада могло, за ратне злочине према лицима српске националности?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја се извињавам ја слабије чујем, стварно слабије чујем, не играм игру неку.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је познато да су још 1991.године, док сте Ви били на месту секретара СУП-а, процесуирани неки

случајеви, колико се тада могло за ратне злочине према лицима српске националности?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да ли је било случајева који би се могли.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је познат неки случај?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Било је 18 у Биљу убијених, 19, али то знају господа, 19, брачни пар Луда је ишао сваке вечери код неког на кафу, шунку и тако даље и кад обаве вејчеру онда поубијају. И ти су притворени једини, само немате времена да ме саслушате. И нисам знао шта да радим, онда је дошао генерал Нинослав Крстић «шта, ја ћу их притворити», ајде притвори их, и он нас зове, Генералштаб, они МУП Сомбор и ја их одведем у МУП Сомбор, ујутру ме зове истражни судија из МУП-а Сомбор, каже јеси ли ти луд, ко си ти, шта си ти. па ми смо друга држава. Ево тим речима и пусте их, људе који су побили 18, 19 људи, и шта ја да сам радио.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Колико сам ја разумела значи вођен је поступак против тих лица још '91.године?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па требао је, знали смо у старту, док смо слали 10 људи, 10 људи сам слао са овима тромблонима, они су бацали бомбе на њи и једва смо их, без да их повредимо ухватили. И то Доброкис Бранка и овај специјалац, не знам како се зове.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: И реците ми, када сте добили, сада сте изјавили да Вам је Мирко Стригић након што су пронађени лешеве рекао о чему се ради, шта сте Ви предузели тада?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: А који Стригић?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Мирко Стригић.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: А шта је Мирко предузео, извињавам се. Он је био стручни сарадник и из Каранца, шта су остали моји шефови и руководиоци подузели?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми како објашњавате чињеницу да лице које је запослено у МУП-у односно СУП-у Бели Манастир има сазнања о извршеном убиству и то сазнање се на неки начин прикрива?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Вероватно су многи имали сазнања у многим случајевима а ја Вам понављам одговорно да се није имало коме поднет кривична пријава.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Сад сте рекли да је вођен поступак против овог господина који је извршио убиство и његове супруге.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У Сомбору, у Сомбору, то није наша то је регија српска, Србије, Војводине. Према томе, код нас нисмо могли и онда је наредио генерал преко онако генералски и на концу сам испао глуп.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Након пријема сазнања о убиству породице Чичак да ли сте обавестили своје надређене?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Надређене? Извините, ја немам надређене. Нисам имао надређене.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Ко Вас је поставио? Да ли сте обавестили Министарство?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Сад Ви питате, слажем се. Не љутим се ништа. Сад ме питате један конгломерат одговора да дам.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Господине Здјеларевићу убијена је четворочлана породица.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Молим?

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Неспорно је да је извршено убиство.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: И кога Ви обавештавате о томе?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Никога.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је покренута истрага?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Истрага није покренута. То је формални део поступка, али је кривична пријава по непознатом и све информације које су стизале су слагане у досије.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Господине Здјеларевићу 1995.године, пред Жупанијским судом у Осијеку покренут је поступак против окривљеног Светислава Вранића.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То је касније.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Касније? Да ли сте и касније 95., 96 и тако даље, обавестили неки орган који је у том тренутку био надлежан о извршеном убиству?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја сам радио свега 5 месеци у СУП-у. У првом месецу сам ја био далеко од СУП-а, ја сам био на свом радном месту у Бељу као помоћник генералног директора. Нисам могао више тако да радим. Нисам могао ни молити, онда сам отишао. Онда су ме хтели слат у Книн за министра, нисам то хтио, боже сачувај па то би лакрдија била.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Што се тиче убиства породице, то јест убиства Адама Барића и рањавања његове жене, Ане Барић приликом суочења између оптуженог Зорана Вукшића и оптуженог Слободана Стригића, добили смо неке нове податке. Па бих ја молила ако можете и о томе да се изјасните ево сад ћу Вам ја рећи. Овде се помиње и једно ново лице то јест оптужени Слободан Стригић каже односно позива Јована Брацу званог Кика и «Форд фиесту» помиње. Каже овако то је страна 63 «и та Форд сиера» је била у игри када сте убили ту баку, како се зове Ана Барић. Када сте је ножем исекли. Описала је Зорана Мађарца мали дебели и описала је једног буљавих очију, то је био Јован Браца звани Кика, заједно са Вама, Ви сте касније узели тај локал». Да ли Вам је нешто о томе познато?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Чујте, Кика је умро, инфаркт је добио и умро прије 3 године у Суботици. Ништа ми од тога није познато, колко је тачно то зна Слободан и ови што су убијали, ја не знам.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Јел можете да се сетите које је боје био тај ауто «Форд сиера» којим случајем да ли тога можете да се сетите?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ко је био?

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Које је била боје тај ауто «Форд сиера»?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: «Форд сиера»?

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли се сећате то?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Знам, знам. Ко се возио с њим?

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Питам Вас, да ли се сећате?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, не.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Везано за.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: За шта веже за тај ауто?

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Овде се помиње «Форд сиера».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се помиње? Зашто је поменуо Стригић «Форд сиеру»? Шта је рекао?

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Била је у игри док сте убили ту баку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је «Форд сиера» била на месту убиства, то хоћете да кажете.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: На месту убиства, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам познато нешто у вези са тим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Па није он био тамо да може да.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја сам био 5 километра далеко и од једног и другог места. То није у Белом Манастиру, то је изван Белог Манастира.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Извињавам се судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема везе само ајмо на питање.

Адв ИВАНА ТОМОВИЋ: Ево, толико за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада? Добро. Изволите, идемо редом.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Адвокат Павле Литричин. Господине Здјеларевићу само ја нисам разумео до када сте Ви тачно радили у СУП-у Бели Манастир?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па ја сам радио до 15. јануара.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: До 15. јануара 92?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: 92. Тад су ме преместили у овај, у МУП Книна, ту су ме одбили и отишао на Беље.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: То нам није интересантно. У полицији 29.9.2009.године, сте рекли да је СУП Бели Манастир имао две марице?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Јел остајете при томе?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Остајем. Пазите, немојте јел да појасним то?

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Појасните.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Једну марицу има Бели Манастир, СУП, станица милиције Бели Манастир односно дежурство, а друго је имало дежурство у Дарди, јер Дарда је била интресантна због 29 гостиона с музиком и тамо су морали имат марицу, музика је свирала, тамо се тукло сваку пету ноћ. И зато је једна марица тамо била, једна код нас. А Дарда је припадала нама.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро. Јел та марица из Дарде долазила у Бели Манастир?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Како не кад је требало.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро. А јел знате кад је отишла у Дарду?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не знам, нећу да причам напамет, не знам. Ево само један случај, пронашли су једнога «стојадина» кад се иде за Сомбор лево у сурдуку. Након два месеца, тако Вам могу причат до ујутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Држимо се ових питања и одговора.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Само још нешто да Вас питам. Малопре сте рекли да је територијална одбрана доводила људе у Ваш притвор, односно просторије за задржавање јел тако?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ко је доводио?

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је територијална одбрана.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Територијална одбрана је скупљала и ми смо ишли по њих.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Ви сте ишли по њих? Малопре сте рекли мислим на питање тужиоца да су они доводили код вас.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Некад из неког места, рецимо из Кнежевих Винограда, или из Чеминца, како кад.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро. А знате ли каквим возилима су довозили? Да ли је територијална одбрана располагала марицама?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нису они имали марице.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Само ове две су биле?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Само две марице плаве са ознакама полицијским су биле, да ли је неко долазио то не знам. Али две су биле марице.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хвала. Немам више питања.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Имали смо још нешто, дозволите, имали смо комби за увиђаје, специјалан комби по наруџби рађен у Сомбору за увиђаје. Он је исто био плав као марица, сад можда неко то брка, то је треће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је нешто друго.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Судија ја се извињавам сад, тај трећи комби за увиђаје.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да?

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Да ли је он исто изгледао као марица?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Плав као марица, као она мања марица је изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, мање или веће? Имате две марице, која је била, која врста?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја сам рекао, господине судија, сад сам рекао као мања марица, Дардина, као Дардина марица, али он је био опремљен, он је имао ормар, све комплет.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро, то је унутра, али споља кад се гледа?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Као мала марица, и овако је мало ово имао горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, кров је био другачији, имао издигнут?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да, да може селажа и то да можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел на њему писало исто милиција или полиција?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Милиција је морало свагдје, али углавном он је био за увиђаје и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кад је бранилац покренуо то питање, Ви сте рекли да је ову једну марицу која је била у Белом Манастиру возио Стригић само и да је он могао да добије кључеве?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Чујте, да се не би потргала марица, да је не би растурили, задужили смо једнога, колко је и тај један мого сачуват, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али званично је он био задужен за марицу?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Он је био задужен од свога команданта Јарића да вози ту марицу, е сад.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро, али неформално да ли је постојала могућност да неко други вози ту марицу?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Међу њима Јарић је могао одлучит већ данас Стригићу ти идеш на овај задатак, јер си добар извиђач а ти Векац узми марицу, вози марицу, ето мого је, мого је, није се дешавало али мого је.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Није се дешавало или ви не знате да се дешавало?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не могу ја сад знат да ли ће он тад овоме или ономе.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Па добро, али једно је да Ви не знате, а друго је да сте убеђени да се није дешавало, битна је разлика.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, убеђен боже сачувај, ни у шта нисам убеђен.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро, значи Ви не знате да ли се дешавало?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо схватили до сада.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Господине Здјеларевићу када сте се Ви упознали са овде окривљеним Бранком Хрњаком?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Са Бранком Хрњаком сам се упознао у СУП-у Бели Манастир, пре тога нит чуо нит видио.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Када, да ли можете временски да определите, када?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па негде девети, почетком деветог ту негде, јер он је код Марчете Душана, покојни је исто, они су се знали, када је Душан молио да га примим, а Душан је био оперативац. Онда је примљен и распоређен и тако, а пре тога никад га нисам ни видио, ни чуо за њега.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли Вам је познато да пре него што је дошао у СУП Бели Манастир да је радио на граничном прелазу Кнежево?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Молим?

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли Вам је познато да је окривљени Хрњак пре него што је дошао у СУП Бели Манастир, када сте се Ви упознали радио на граничном прелазу Кнежево?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Није тачно.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли Вам је познато лице по имену Павао Нађ?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па Павао Нађ је виша школа, инспектор, он је радио, био заменик командира граничне јединице.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је Павао Нађ био непосредно претпостављено лице на граничном прелазу Кнежево?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли њега познајете?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Како не, ено га таксира у Суботици.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је Павао Нађ долазио код Вас у канцеларију, да ли сте водили неке разговоре везане за те ваше састанке?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па он је долазио на колегијум.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: На колегијуме долазио је?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. Везано за овде окривљеног Зорана Вукшића, рекли сте данас да је он био запослен у МУП-у до 03.септембра 1991.године.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Кад кажете запослен, да ли је он био у радном односу?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Чујте, рад, шта значи.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је примао плату у МУП-у?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Три, четири хиљаде то смо намолили од општине, па ду добили сви по три, четири хиљаде, не знам да ли је он имао плату у овоме, како се зове, пошти или, није било плата три мјесеца.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли знате какву је репутацију уживао Зоран Вукшић у тој средини?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Прије рата Зоран Вукшић је уживао једну солидну репутацију, иначе био је ловац, бавио се ловом лисицама бушио рупе и тако даље он и још један наш милиционар. У рату после рањавања, онда је код њега дошло мало до психичког оптерећења, шта је радио касније не знам, а углавном није био употребљив не за специјалну јединицу ни за милиционара.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је Зоран Вукшић као припадник те Специјалне јединице у оквиру МУП-а могао неке од припадника МУП-а да изда неко наређење?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Званично није, ако је колегијално реко ајмо направити, јесте ли Ви његов адвокат?

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да, Радмила Бјелетић бранилац окривљеног Хрњака.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да ли су њега слушали или не, ја то не знам, можда су послушали, неки јесу, неки нису, шта ја знам. Ја нисам имао потребу да преко Зорана Вукшића наредим неке, никакав.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Господине Здјеларевићу.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Изволите.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: На записнику пред истражним судијом од 27.01.20010.године, Ви се изјашњавате на страни 17 предметног записника о Зорану Вукшићу па кажете «па зато што се он међу њима котирао као «Шварценегер»», мислите, пре тога се говори о Хрњаку, Мацарцу, Душану и Ви кажете «па зато што се он међу њима котирао као «Шварценегер»».

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ево одговорићу Вам.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: У ком смислу, хоћете ми појаснити.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Зоран Вукшић је носио браду, Зоран Вукшић је носио капу, сад не знам је ли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево иза Вас с друге стране.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Изгледа два метра, и то сам, он се истицао, куд год они иду овако по улици истицао се по величини и снази његовој. Јер је био висок.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: На страни.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Још кад стави шубару, или не знам шта стави и тако даље, то је то.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: На страни 29 истог записника који сам претходно поменула Ви кажете «ова четворица, чујте, овај Бранко Хрњак је био тако тих, и није он изражавао никакве, Жути је био бахат», хоћете ми то мало појаснити?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па ја, Бранко Хрњак је шутио јер је дошао међу нове људе и никог није познавао изузев ове двојице Марчету и Саву Саркањца а Жути.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Ова реч бахат, шта под тим. За Жутог сте рекли да је био бахат?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Дрзак, ајде како да кажем, није дозволио да му нико ништа каже и ето, а није туко никога нити се туко.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. Господине Здјеларевићу.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Изволите.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је Вама познат неки догађај када је поменуто лице Павао Нађ било у Вашој канцеларији и да је ту присутан био овде окривљени Зоран Вукшић, а да се помињао окривљени Хрњак Бранко, у контексту помињања Хрњак Бранка?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па сад ако Вам опет кажем Ви нећете нико вјеровати. Павао Нађ је изузетно тих момак који никад ништа не проговори, пет речи у пет дана.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Не, ја Вас питам да ли је у Вашем присуству, у присуству господина Павао Нађа икада Зоран Вукшић се распитивао за Хрњака? То Вас питам.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала лепо. На записнику од 03.12.2009.године, сте на страни три објашњавали како.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: 03.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 03.12.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Две хиљаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девете, у полицији.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: 2009.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па нисам радио уопште у полицији, ту сам био.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Давали сте исказ.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: А мислите изјаву кад сам давао?

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да, ја кажем на записнику нисте ме чули. На том записнику на страни три Ви објашњавате како сте претходног дана око 17 часова видели два лица, повезујете то са члановима породице Чичак али моје питање је да ли се сећате везано за тај дан, ко је био у дежурани, ко је био дежурни?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Знате шта, ја кажем десет људи је радило, мислим по двојица у сменама, тешко јако се сјетит ко је.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Добро, оно што се сећате, сећате.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не могу се сјетити.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ:.. Наравно, наравно. Ја морам сада, то Вас је тужилац питао, колегиница Вам је исто предочавала, али просто морам једно питање, да бисмо ипак остали јасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, да се надовежем на ово питање, ко је био дежуран, зато што је при саслушању 27. јануара 2010. године, то је 15. страна – «да ли се сећате ко је тада био дежуран?»; он је одговорио: «Ја сам рекао један, мислим да је Ђуро Опачић, мислим»:

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ:.. Да, да.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То јесам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи остајете при томе?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да појаснимо.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Мислим, ја не могу гарантовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али мислите да је тада био Ђуро Опачић?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Пре двадесет година и где ћу, био је Ђуро Опачић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па не, Ви сте тада рекли, па питам, да ли остајете при томе.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте, слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево изволите.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Ево моје питање је, господине Здјеларевићу, Ви сте давали исказ 29. септембра 2009. године пред Министарством унутрашњих послова, Управа криминалистичке полиције.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Добро.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: После тога, Ви дајете изјаву 03.12.2009. године пред истим тим органом.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Добро.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ:.. Мене интересује, ова друга изјава од 03.12.2009. године, пошто на страни 2 пише – желим да допуним своју изјаву. Да ли сте Ви самоиницијативно отишли и тражили, односно тражили да дате допунску изјаву?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нисам тражио да је допуним.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ:.. Молим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нисам тражио да је допуним.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ:.. Зато што овде пише.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Извиите, трећи пут сам саслушаван, су узимали од мене, један, два, три пута су узимали.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ:.. Ја Вас питам, зато што овде на странив 2 пише, «желим да допуним своју изјаву».

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Може писати шта год хоће, ја тврдим да нисам.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: У реду, хвала. Зашто Вас то питам?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Реците.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: У изјави од 03.12.2009. године Ви јако опширно описујете одређене догађаје. Моје конкретно питање је, да ли је Вама окривљени Хрњак, при ком исказу остајете, било шта причао о убиству ове породице Чичак, с обзиром да на записнику од 29.09. кажете да ништа није говорио, на записнику од 03.12. објашњавате све потанко како је он Вама испричао тај догађај, а на записнику пред истражним судијом од 27.01.2010. године исто кажете да не знате ништа, да Вам ништа нису говорили, односно Хрњак у овом случају. При којој Ви изјави остајете, да ли је он Вама нешто причао или није, ето то је моје питање?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би боље разумели ово што Вам је сада бранилац, само ако, питање је, да ли Вам је Хрњак у Хрватској када сте били, нешто говорио или није, да ли сте Ви њега позвали да ли Вам је он нешто рекао у вези догађаја?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате три изјаве, у једној кажете да нисте, да нико није разговарао, у другој кажете да је Хрњак дошао код Вас, да се распаковао, да је испричао све што, онда потанко описујете како је он Вама испричао, да је дошло до тог догађаја, у трећој кажете, да се не сећате, е па сада, шта је ту, зато Вас то питамо, зато што постоје три различите Ваше изјаве.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Истина да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте рекли онда да јесте? Сада морам да Вас питам.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Што сам рекао, када се причало у Барањи сваки дан, «радио-милева» је причала, данас овако, сутра онако, прекосутра овако. Сто верзија имате сваког догађаја.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да, али за ово конкретно не можемо да кажемо – причала је, јер можете само Ви да будете тај који знате да ли сте са неким нешто причали или не. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је питање, да ли сте, Ви сте изјавили ово, постоји Ваш потпис испод ове изјаве коју сте дали у полицији, у тој другој изјави од 03.12. у њој кажете, сада ћу да Вам поновим – «након тога је на ред дошао и Хрњак Бранко који ме је плачући замолио да ће ми рећи шта се догодило, али да не кажем овој тројици, јер се плаше. Тада сам га замолио да ми каже истину и он ми је испричао начин ликвидације чланова породице Чичак, рекао ми је да су ликвидирани пушкама, на тај начин што је једног по једног изводио из марице и уводили у просторију у порушеном објекту, Чичкове је изводио Зоран Вукшић, Слободан Стригић, а

помогао им је Зоран Маџарац, док је Хрњак Бранко чувао стражу поред марице», то сте тада рекли. Да ли Вам је испричао Хрњак или Вам није испричао?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте онда ово испричали Ви?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не знам ни ја шта сам причао, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Просто питање, зашто сте ово испричали ако ово није тачно?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Најпростије, најпростије питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте испричали, ако ово није тачно? Да ли имате неки одговор да нам дате?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Можда се десило, али већ када смо овде дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада значи четврта прича, да Вам је Хрњак испричао када сте овде дошли?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да решимо тај проблем.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Немамо четврту причу, није ми причао и то, јер он се превише плашио њих и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто их се плашио, ако није имао разлога, зашто их се плашио?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То ја не знам, то нека он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да се плашио?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Зато што се иначе плашио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, не може неко иначе да се плаши, а Ви знате да се баш плашио ове тројице и никога другог тамо, зашто би се њих тројице плашио, да ли је имао неки разлог, да ли Вам је рекао, ја се плашим Вукшића и овог и ја имам разлог да се плашим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да се плашио њих тројице? Нелогично је, кажете, он се плашио ове тројице, зашто би се плашио неког, ако се дружио са њима, зашто би их се плашио?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја уопште не знам са ким се он дружио. Ја њега, Стригића и овог, како се зове, малог «Векца», извини што ти кажем мали, никада нисам видео. «Жутога» и њега никада нисам видео заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нису се дружили са њим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Они се никада нису дружили заједно, они су се тукли када се сретну, посвађају се одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се посвађају када се сретну?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Они, па довољно да покажеш овако прстом, они се одмах свађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Ко?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па из пола јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко се свађа са пола јединице?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, не, пола јединице се међусобнон свађа.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Јесте ли Ви видели да се некада окривљени Хрњак и Вукшић Зоран тако свађају?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јер ја нисам, дозволите нешто, ја нисам ни у један локал залазио, нигде нисам излазио, према томе, ја не могу да видим. Ја могу да чујем од некога нешто што није истина и нећу више ништа да кажем.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. Рекли сте да је Зоран Вукшић до 03. септембра 1991. године био у тој специјалној јединици, после тога више није. Мене интересује, после 03. септембра 1991. године, да ли сте га виђали у СУП?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Чујте, да ли сам га видео, мора да јесам.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Колико често?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не често, нисам ја често ни обилазио СУП.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Ето сада ме пропратите, после 03. септембра 1991. године, јесте ли имали неку комуникацију са Зораном Вукшићем?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Никакву?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Чак нисам био ни у болници у Сомбору, а ни на ВМА.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Чекајте, ово када су долазили код Вас кући и када сте их :Ви позивали на ове разговоре да их питате везано за убиство породице Чичак, да ли је то било пре 03. септембра 1991. године или после 03. септембра, ако кажете да нисте водили разговоре?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не знам.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Молим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не знам, знам да он, Зоран конкретно Вукшић је био код мене три пута у кући.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли Ви знате када је било убиство породице Чичак?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: 17.10., не.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли су Зоран Вукшић и Маџарац.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисте чули питање, прво да чујете питање, само сачекајте да чујете прво питање, па онда одговорите. Изволите.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Сада сте рекли да имате сазнање да је убиство породице Чичак било у октобру месецу 1991. године. Моје питање је било везано за Вукшића, да ли сте после 03. септембра 1991. године имали неки контакт са њим? Ја Вас сада питам у односу на ово убиство, да ли су, логично је ако сте их позивали на разговор, ваљда сте их позивали пре октобра месеца, односно после октобра?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесам, али после тога је преузела оператива и она је са њима радила. Шта је радила и колико је радила, ја то не знам.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: О примедбама ћу касније, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите браниоче.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих само четири питања, због ове паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која пауза, ја нисам рекао да имамо паузу. Где сте Ви то видели паузу, да ли нешто пише изнад мене, па не пише, значи немамо паузу. Сачекајте, ако буде требало, правићемо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине Здјеларевићу, ја ћу Вам поставити пар питања у погледу начина како је функционисала власт тамо, како сте Ви функционисали и у овим условима које сте Ви наводили када Вас је питао тужилац, да му појасните како је то функционисало, ја сам очекивао да ћете Ви то мало детаљније, претпостављам и Вама је у интересу да објасните како, шта се тамо дешавало, како је функционисала власт, али прво ћу Вас питати, од којег датума, не морате тачно датум, али отприлике, од када до када сте били на пословима секретара?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Конац осмог месеца па до 15.01.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Можда и грешим, не знам, можда је и раније у осмом месецу, али, 03.08., извињавам се, 03.08. до 15.01.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 03.08.1991. године до 15.01.1992. године.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, Тужилаштво које је било у Белом Манстиру, то је било Основно тужилаштво или Опћинско тужилаштво Бели Манстир, до када је значи оно, које је формирала хрватска власт и које је трјало, до када су они радили у својим просторијама у Тужилаштву у Белом Манстиру и тај суд до када је радио, то је Опћински суд Бели Манстир?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесте Опћински суд.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И Тужилаштво, односно да ли су они функционисали у августу, да ли су ти људи остали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нису могли функционисати.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нису?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми, молим Вас, када се формира Тужилаштву у Белом Манстиру и суд?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Пазите, Скупштина на нивоу регије, односно области.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Можете гласније, ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Скупштина на нивоу области је именовала прво формирала суд Општински, после тога Окружни и онда је именовала судије Општинскога и Окружнога суда. То је десети и једанаести месец.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, август, септембар и почетак тог или октобар месец, када је била та Скупштина, то ћемо, можемо прибавити податке, нема никога?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Без обзира сада на легитимност те Скупштине и тако даље, нема никаквих судова ни тужилаштва?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нема, добро. Следеће питање, како сте Ви постављени, ко је Вас овластио и поставио да сте Ви секретар полиције?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Пазите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само укратко, господине Здјеларевићу, ово Вас сада питам, како сте Випостали, ко је Вас овластио, именом?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Укратко, имали смо у Сомбору наш страначки одбор. Ту је био Зеленовић председник и четири министра и онда смо ми се ту издоговарали да странке више не могу да живе у Барањи, јер оне ометају рад свих органа и да се оне укину и то прихвате председници странака, а да се именује ванстраначко веће. И када смо се вратили, именовали смо ванстраначко веће, једанаест чланова и од тада је кренуло овако именовање и ово све.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, ко је Вас, то је Вас неко веће именovalo у Барањи?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Баш тако, неко веће.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Веће Барање, дакле, да ли Ви имате неко министарство у августу месецу, у септембру, октобру, изнад себе, неког министра унутрашњих послова?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Имамо министра унутрашњих дела, Богуновић, Хацићев пријатељ.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је то било?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Он је у старту именован за министра.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он Вас именовао?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, Извршно веће, ми нисмо имали контакте, праве контакте нисмо имали и један долази у СУП:

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас питам, господине Здјеларевићу, ово и због Вас и због питања која следе, јер нелогично када Вас пита Тужилаштво, када ово, каже, имате сазнања, поднета пријава. Шта се дешава, то би Вас свако питао, Ви кажете били су такви услови, али никада нисте говорили детаљније, ја Вас молим о условима. Сада ћу Вас онда питати овако, када је формиран затвор у Белом Манастиру?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У дванаестом месецу и тада је прва пресуда, прва пресуда је донесена у дванаестом месецу.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви, осим ових просторија за задржавање у СУП, за привремено задржавање, како сте и рекли, да ли је постојала нека просторија, затвор, 'притворска јединица пре тог дванаестог месеца, пре тог децембра, где сте Ви за некога могли да кажете, иако нема ни суд ни тужилаштво, да га закључате тамо и да кажете, када се формира да он буде. Да ли је постојала таква?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Посебна не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи затвор је тек у децембру кажете?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У децембру је профункционисао и прва пресуда је донесена.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И прва пресуда, добро. Да ли сте Ви и да ли је постојала нека војна сила у Барањи, рекли сте била је ТО, ЈНА и Ви сте имали те неке јединице у СУП-у. Та специјална јединица, да ли је постојала било која физичка сила у Вашем СУП да је могла да ухапси неког припадника специјалне јединице, да га лиши било чега или да ту јединицу разоружа?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У време док сам ја био у СУП, није постојала.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Када сам ја отишао, онда је дошла, хоћете да причам до краја?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, ово нас сада интересује.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У моје време, не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Овај период, значи није постојала?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, Аркан је био преко у Ердуту, овде је касније дошао Раја Божовић са његовом јединицом.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То исто као СУП?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У јануару је дошао.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И правио ред, шта?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Молим?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта су, они правили ред или шта?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Правили ред, они су направили највећи неред.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, дакле да закључимо, није постојао суд, ни ово ни оно.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, једино се могло, извините господине адвокату, покупити педесет, шездесет, сто људи који ме :цене и хајмо завести ред, тући и заводити ред, као што су радили поједини који су дошли да заведу ред и скину голога на сред дворишта и свежу за камион.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, то су драстичне методе, сада ја, то је Ваша процена.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја се таквим методама не бавим, нити се могу бавити.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле нисте могли?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, господине, реците ми, молим Вас, те кривичне пријаве где су оне завршиле и када оне иду у Тужилаштво и ти записници о увиђају?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У редовно време када је Тужилаштво формирано, када је све формирано, општинска надлежност иде у Општинско и то иде након, рецимо, након рашчишћавања, пет дана. Оперативац није могао да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада Ви кажете, Ви сте у јануару напустили СУП. Да ли Вам је познато и ако, не волим то, да ли сте чули, ја Вас питам да ли Вам је познато, да је правосуђе процесуирало касније у јануару, фебруару 1992. године, дакле, процесуирало по тим кривичним пријавама неке људе и тако даље?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Чуо сам нешто, само када сам отишао, више ме није ни интересовало. Међутим, када сам ја отишао, поднето је 6.000 кривичних пријава. Где је то остало, ја то не знам.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада следеће је питање, да ли се ти записници о увиђају, кривичне пријаве, то што се радило у Белом Манастиру у овом августу месецу, кажете ишло се на увиђај за породицу Чичак и не знам за, да ли је то све достављено и остављено и хрватској власти у прелазном периоду?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Једно морамо схватити, ја сам био први секретар, а после мене још пет, али ми смо имали криминалистичке евиденције, сложене азбучним редом, све сложено као сат и тако сам их оставио, строго пов. пошту је водила секретарица, тако сам оставио. Где је то касније када сам ја отишао, ја нисам, боље да сам узео све.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, е сада, ово је било у вези тих питања, ајде да кажемо, редовне надлежности полиције, сваке полиције у свету. Сада ћу Вас питати, Ви сте споменули да сте имали и ове војне активности које је полиција радила у то време. Које су то војне полиције и који је задатак био полиције?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Који војни задатак је био полиције, да ли то мислите?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. војно-борбена.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Војно-борбени? Па дешавали су се чести напади и у том случају специјална јединица под један ишла је на прву линију, «бен насип», између насипа и Драве.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је било страдалих?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Имао сам страдалога једнога када су моји опккољени, војска побегла, пуно причам.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли су хрватске снаге предузимале акције упада и тероризма на подручју Барање?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Јесу, први упад је био у Тољанце, њих 25, један је остао код чамца на Драви и друга 24 опколили ову караулу и ту је дошло до сукоба, сви су заробљени и касније размењени.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је то било, извињавам се?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То је био девети месец.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У септембру месецу?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: После тога је било 50 их је упало, убили су девет наших Рома плус једнога возача пекара који је возио хлеб у Тољанцу.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Цивилна лица су побили?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Молим?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Цивилна лица?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Све цивили, њих десет су побијени, даље.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када се то десило, опростите?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То се десило након овог првог догађаја, десило једно двадесет дана.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, то је октобар месец?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тако некако.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Онд'а даље, извините, на насип ту су често упадали и са оне стране насипа тукли наше и ту је било губитака. Друго, извините, Бајар, знате Бајар, лево, тамо су упали њих четрдесет, педесет, исто смо имали проблема, често су упадали.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам, зашто председниче већа, јер то су терористичке акције које су документоване, које се врше у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неспорно, али нема везе са.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јединица која јесте специјална јединица, сада не улазимо, не гледамо појединце, него било ко, јесте специјална антигерористичка јединица којој је то задатак. Знате, из овога, како се постављају питања, па не знам, они су се шетали,

радили су то и то, испада да та јединица није имала борбене задатке и антитерористичке задатке, него су само седели и, ја због тога то и питам, јер су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неспорно да су оне имале задатке.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам морао да питам господина Здјеларевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми причамо о нечему што није био задатак, ја се надам да ово што се овде десило, није био њихов задатак.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: О некаквим условима, а ми знамо и сада, покојни председник, премијер је рекао, знали смо, знамо све за земунски клан и то све смо знали, нисмо могли, чекали смо сведока сарадника и тако даље, па се знало за побуну специјалних јединица, па су питали, да ли има неко да их хапси, нема нико. Према томе, ја знам зашто сам ово питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду је.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени, да ли имате питања? Прво ћемо морати да кренемо од господина Вукшића. Изволите, па ћемо ићи редом. Микрофон, само морате стати овде где Вам је ближи микрофон, само нека му укључе и представите се.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Питао бих Вас, у августу месецу да ли је била специјална јединица формирана?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите ближе, не чујемо Вас.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Је, је, 03.09. када се ишло на Биље, је и била је книнска јединица, такозвани «книнце» и ТО јединица, три јединице специјалне, плус остало.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Да ли сам ја као наводно припадник специјалне јединице, имао своју јединицу, одељење и да ли сам ја могао неке да наредим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: После напада на Биље, да ли сам ја био при СУП-у активан или сам био, само се водио као резервни састав, а радио сам у пошти? Само то да објасните, да ли сам радио при СУП?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, договорили смо, колико се ја сећам, господине Вукшићу, да Ви не можете више ићи у смислу јединице, борбених линија и тако даље и тражио си да будеш у СУП, не у СУП, у пошти, је ли тако било и ја сам директора назвао и ти си био тамо у радном односу.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: За сада толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, ко још има питања? Само укључите микрофон и представите се.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Господине Здјеларевићу, ја бих само једно питање питао, Ви сте малопре рекли да ја нисам радио у граничној јединици, ја бих Вас само демантовао. Ја сам са почетка када сам

дошао, када ме је Марчета примио, ја сам радио у граничној јединици, он ми је био командир, а Паво Нађ је био заменик његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сада приговор. Да ли имате питање?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: То би само било то.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Могуће.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, Стригићу.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добар дан, поштовање господине Здјеларевићу, Слободан Стригић, осумњичени за ратни злочин, хтео сам само два питања. Да ли је мој командант Милан Јарић Вама пријавио ратни злочин према породици Чичак?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Питам, зато што сам ја њему пријавио, па зато.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, не.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добро, и друго питање, од када Ви живите у Србији?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Од 01.07.1997. године.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: А где живите?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Суботица.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Да ли је код Вас у Суботицу долазио Бранко Хрњак?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Долазио је неколико пута, он, жена, наводно су куповали ту по маркетима неку робу.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Немам више питања, хвала Вам лепо.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам поставимо још нека питања.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте на његово питање, да ли сте разговарали са Јарићем и да ли Вам је Јарић Милан уопште нешто рекао, рекли да не. У Вашем исказу од 03.12.2009. године кажете, овако, «Обрадовић и Ускоковић су ми пренели да су у месту Судараш нашли леш», ово сада говоримо за Адама Барића, извињавам се, само ме занима за, и да сте тада позвали Јарић Милана. Јесте разговарали са Јарић Миланом о догађају?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Њих су двојица, чекајте ко је био, Јарићеви нису, није надлежан само Јарић, ту су надлежна била два командира. Онда сам позвао начелника одјела Вранића који је шеф Јарићу и свима њима и он је разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао нешто у вези Барићевих, јесте разговарали нешто у вези са убиством Адама Барића, са њим, са Јарићем?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, Јарић, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте рекли «након те информације», када сте сазнали да је убијен овај Адам Барић, «позвао Јарић Милана,

команданта специјалне јединице који је уједно био и заменик начелника Одјела јавне безбедности Вранић Светислава, као и Зорана Вукшића званог «Жути» и Зорана Маџараца. После неких сат времена дошао је Зоран Вукшић и Маџарац, док Јарић Милан није дошао, јер је био на терену». Онда говорите да су Вам рекли ово што сте испричали и сада кажете да ништа од тога није тачно, је ли тако? Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, ја, шта сам рекао да није тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Да је Адам Барић умро у току ноћи, да је његова жена тешко рањена, преживела у амбуланти у Белом Манастиру, а обојица рекли да нису ништа урадили, да су код мене дошли на кафу и ракију. Након тога ја сам рекао Вукшићу да изађе из канцеларије, од Маџараца сам затражио и тада сам му рекао да је жена испричала цео догађај, да је препознала Вукшића. Предложио сам му да о томе разговара са својим братом Душаном. Он је након тога изашао и вратио се после неког времена и тада ми је испричао да је «Жути» узео полицијски цип регистрације»; чак сте рекли овде регистрацију, «М 10-04» да су заједно отишли у кућу Барића, да су их позвали и онда иде она цела прича да сад не бих поново ја. Сада кажете да то није тачно. Да ли је тачно или није тачно?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Једна верзија је да су ишли «марицом», друга верзија је да су ишли ципом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одакле Вама те верзије? То ме занима, ко је Вама испричао, је ли Вам испричао Маџарац Зоран?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема у извештајима ко је ишао.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Извештаји оперативаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема у тим извештајима оперативаца, пише НН лице.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ево, Даљић је ишао у Дом здравља да види ко је та жена итд. и онда је она рекла њему, јер она позна Вукшића, и она је рекла да је то био поштар, е сад шта је она касније говорила то ја не знам јер мени није рекла, мени је пренео оперативац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нису Вам рекли.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо и изјаву Пере Ускоковића, знате Перу Ускоковића?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У претходном поступку је изјавио да је Обрадовић, присутан сам кад је шеф његовог Одсека Милорад Обрадовић износио секретару Здјеларевићу знање о убиству од стране припадника Специјалних јединица, али се на том рапорту све и

завршавало, да ли Вам је некад износио Обрадовић да има сазнања да Специјалне јединице врше убиства?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Господине судија, и Обрадовић и ишао сам на састанак оперативаца сви су износили проблем шта да раде са пријавама, коме да поднесу јер имају довољно информација да се кривично гоне лица. Онда сам ја морао рећи да не знам, кад немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, значи Ви добијете сазнање десило се убиство, знате ко је убио, не улазимо сад у овај догађај, и кажете добро ми знамо све али немамо коме да оставимо нека сви буду на слободи, нек ови се шетају, нек убијају и даље ми ћемо да стојимо и да чекамо, шта? Ви сте полиција, ви имате у том тренутку оружје код себе.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Договор је био да евидентирамо као неистражена кривична дјела НН извршиоце па кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви дела за која знате ко је извршилац евидентирате као НН извршилац, зашто?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па зато што немам коме да поднесем кривичну пријаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што нисте у том написали ко је извршилац па нек стоји као доказ, једног дана, рекли сте, формирало се после два месеца, значи формирало се у октобру, па тад сте могли да предате полицији, односно тужиоцу који је тада, то ме само занима. Онда овде сте такође рекли, само да видимо, да, занима ме још један податак у својим исказима навели сте да је Вама било претњи, неки од сведока су и рекли да су били задужени да Вам чувају кућу због претњи које сте имали, да ће се напасти на Вашу кућу, а то после догађаја са убиством породице Чичак.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, грешком је констатирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како грешком?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја кад сам ишао, дозволите, ја кад сам ишао у Београд, имам ту сестру, имам родбину итд., маму нисам могао саму оставити 70 и нешто година, е онда су у мојој кући спавали тројица-четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због маме? Ваше маме од 70, значи због страха цела се полиција ангажовала да Вам чува маму, тако испадне, сад сте тако рекли. Они то не кажу. Ја ћу Вам рећи шта је рекао Владан Љубинковић оперативац тад у СУП-у Бели Манастир.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Шта је рекао да ме чуво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Знали су да без знања директно уђу у канцеларију код Вас», то се мисли на Жутог и Векца, каже, «у периоду је секретар Здјеларевић тражио заштиту полиције Републике Србије јер се плашио за себе и за своју породицу, плашио се да му не науде припадници Специјалне јединице СУП-а Бели Манастир», чувао је стражу једну ноћ испред куће Радослава Здјеларевића, зашто сте Ви

тражили да Вас СУП Србије обезбеђује Вас и Вашу породицу после ових догађаја и чега сте се плашили од Специјалних јединица ако нисте, само тренутак, ако нисте знали да има дело?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Он није био СУП Србије, он је био СУП Бели Манастир, он је дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, не каже он да није, него каже да сте Ви тражили од СУП-а Србије.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нисам тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали обезбеђење око куће једно време?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, боже сачувај, боже сачувај да сам имао обезбеђење ја бих бјежо у Драву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нико Вас није чувао тада?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Шта није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали обезбеђење?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Кад сам ја код куће нико ме није чуво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да Вас питам за још једно лице, само тренутак. Да ли знате лице под надимком Фриц, Миловановић и ко је то?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Миловановић Небојша звани Фриц. Фриц је надимак, његови су радили у Немачкој и вероватно по томе Фриц и плав је ко Фриц. Он је иначе из Белог Манастира, радио је у млину као и укључио се, тај његов кварт се укључио и он је био водио тај кварт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он радио, где је био Миловановић, је ли био у специјалним јединицама, у полицији?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Он је био командир одељења Специјалне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи командир?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте га овде у Вашем исказу поменули?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: А шта сам га, споменуо сам га зато што је једном био пијан, он и њих 10 у Ардалу, то је угоститељски објект и онда ми дежурни назвао и реко «прете се, доћи ће ти Фриц и друштво» итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ће да вам ураде?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па вероватно нешто би урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нешто? Шта, да дођу да попију пиће код Вас, да се провеселите, шта?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, не би ушли, ни у двориште не би ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте рекли «напомињем да сам после тога док сам још био начелник СУП-а Бели Манастир имао претње да ће ми

гранатирати кућу, касније сам сазнао да је требало то да уради Миловановић звани Фриц са својим људима. Та претња је уследила брзо након сазнања за убиство чланова породице Чичак».

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Међутим касније сам утврдио да је то лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сад кажете да је било претњи, а мало пре сте рекли да није било претњи и да нисте имали обезбеђење, а овде кажете да сте.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, нисам, ко је био обезбеђење господине судија нек каже. Нисам имао обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владан Љубинковић каже да је био једно вече од седам пред Вашом кућом.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ма Влада Љубинковић, ја га и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја кад бих обезбеђење тражио, ја бих тражио од људи које познам, а не од некога Владе кога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да нисте тражили, баш због тога је изјавио, да због тога нисте тражили обезбеђење од људи које знате него сте тражили од људи који су дошли из Србије да Вас они обезбеде.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То је његова претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само питам.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: А на претпоставкама се ништа не заснива, јер ми је Стригић Мирко који нема везе с ничим, он је овако преко пута мене становао, Будисављевић преко пута мене, што ће мени, да бих њих звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само једну ствар да видим, и овде сте изјавили за Векца да је он био као дете и да је био у стању свашта направити, зашто сте то рекли?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нисам рекао да је био у стању свашта направити, то је допуњено. Ја сам само рекао да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је транскрипт, ово није оно да је неко куцао па је откуцао нешто што Ви нисте рекли.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ево ја остајем при томе да је Векац једно мазно дјете које је од малих ногу носио ову маскирну униформу, овакав је био и носио маскирну униформу. Скако с моста свезаних руку итд, шта да кажем за њега, једно мазно дјете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његово понашање само ме занима, какав је био овако?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Туко се није с никим, био је мало онако, наступ му је био доста бахат али није био бахат али наступ његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Вас већ питали, па нећу ја понављати да ли сте разговарали с Хрњаком, Ви кажете да нисте, иако сте овде у изјави

рекли да јесте и да вам је испричао, добро. Немам више питања. Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја бих ипак хтела још једном да разјаснимо, признајем мени није јасно. Ове две изјаве, Ви долазите у СУП, је ли тако по позиву?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да, у СУП.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Долазите по позиву?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Бранилац Вас је питала да ли сте Ви то вољно, Ви сте рекли нисте добровољно желели да допуните него сте позвани, је ли тако, па сте дошли да допуните изјаву, је ли тако? Значи нисте дошли сами него су рекли.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Две инспекторке из СУП-а Суботица су дошле, назвале и питале јел могу доћи код мене кући. Дошле су код мене кући и рекле да би дошли из Београда оперативци да воде са мном разговор у вези рата и онога што се дешавало у Барањи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја сам рекао нема проблема, ево потписаћу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И први пут се то дешава 29.09., је ли тако?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Претпоставимо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Други пут 03.12. каже овде «желим да допуним изјаву», кажете нисте желели него сте по позиву, је ли тако?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Па били су три пута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро. Где се обављају ти разговори?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: У СУП-у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У СУП-у ком?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Суботица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Молим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Суботица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, и само је кратко моје питање, судија Вас пита да ли је ово тачно, председник већа, а ја бих Вас питала да ли сте Ви рекли ово што стоји у изјавама што Вам он чита или нисте рекли?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Сад је то широк појам што Ви кажете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Приђите молим вас, не чујем Вас, микрофону. Не морате да се завалите, него тако. Не, не, седите, само приђите микрофону јер Вас не чујем кад сте много удаљени. Да ли сте рекли ово све или нисте рекли па су они унели неке

речи које Ви нисте рекли? То је моје питање, везано за овај разговор са Зораном Мађарцем и све ово око детаља под којима се наводно десило ово убиство, да ли сте рекли све то или нисте рекли што стоји?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте рекли?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: И нисам реко да су оно два Чичка покрај «марице».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, друго Вас питам. Значи Ви овај део везано за детаље под којима се убиство десило нисте рекли радницима СУП-а? Молим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Госпођо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само кратко, јесте рекли?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не. Добро, да ли Ви познајете Небојшу Алемпијевића?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Небојша Алимпијевић је инспектор овде, ако мислите на њега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: На њега. Да ли познајете Ненада Марковића?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не познам, пазите, ја не познам ни Небојшу, ја сам њега видео у Суботици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро. То су овлашћена службена лица УКП Службе за откривање.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Знам то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не познајете их?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесу ли то људи из Белог Манастира?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нису. Само још једно питање. Како можете логично да ми објасните како би они знали све ове чињенице судара, имена људи, Фриц, ово што нешто и потврђујете, Зоран Мађарац, револвери, боде жену, жену боо ножем. Како би они знали да то унесу ако нису из Белог Манастира, а тврдите да су они лажно сачинили записник о изјави узетој од Вас? Само ми то бојасните логично.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Оперативним радом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Молим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Оперативним радом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, ово да сте Ви с неким разговарали, како су могли да сазнају неке ствари за које и оптужени потврђују да су били заиста на тим местима, али кажу да нису учествовали?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Они су могли сазнати оперативним радом, па Сомбор је пун Барањаца, Суботица је пуна Барањаца. До Суботице је пуно Барањаца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И све то измислили и рекли да сте Ви причали, њима рекли да сте причали са овим Зораном Мађарцем и тако? Ја молим да ми не помажете колега, сад ја испитујем, а Ви сте имали, Ви не морате да гледате, гледајте у веће.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Зашто бих ја њега гледо, па ја њега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, завршили смо, само ми логично објасните како су они све ове чињенице и детаље могли да знају?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То ја не знам, знам да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Молим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Знам да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само седите.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ово је сугестивно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само је питање.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То се њима може поставити питање како сте ви то знали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То уколико сумњамо да су они фалсификовали извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Господине судија, а како је могао начелник у очи да ми каже ја могу и другачије с тобом, ја те могу затворит. Како је то могао да каже?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли знате Јасмину Илић-Плавшић.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Знам. Пријатељица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је то?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То је докторица у Белом Манастиру, дому здравља, она је вршила обдукцију, она није обдуцент, онај визуелни преглед.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Је ли с њом обављала разговор полиција ова служба за?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Молим?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: То ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви сте њу поменули у разговору са овим Небојшом и Ненадом, Ви лично. Па не, не знам, питам Вас, само полако. Да ли сте је поменули у разговору? Да ли сте им рекли да је та докторица изашла на лице места?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Можда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па то стоји у изјави.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Можда сам рекао, зашто?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, питам. Значи, нешто ипак има тачно да сте рекли а нешто су они додали сами. Јел тако? Јел то хоћете да кажете?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не кажем, можда сам и ја лупио без везе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта? Овај разговор? Садржај разговора?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, онда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па тада, то.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Можда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Можда сте Ви ипак рекли али је то било вез везе, а сад кажете да то нисте рекли.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Не, можда сам се збунио и причао. Плавшићку познам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате допунских питања тужиоче? Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тражите трошкове за данашњи долазак у суд? Кажите колико. Јел сте дошли аутобусом, како сте дошли?

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Колима и возе ме, ја не могу ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад ћемо Вам.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Ја идем на операцију 03.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад ћемо.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Кичме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок изјављује да тражи трошкове за данашњи долазак у суд јер долази из Суботице. Дошао је колима јер не може да хода.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: И вози ме човек, не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И довежен је у овај суд.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Да се сведоку исплате трошкови по важећем
трошковнику за данашњи долазак.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра имамо са Жупанијским судом у Осијеку видео конференцијску везу.

Сведок РАДОСЛАВ ЗДЈЕЛАРЕВИЋ: Извињавам се да ли сам ја слободан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, слободни сте, можете да идете. Тренутно не морате то очекивати, ако се буде нешто појавило да буде потребно можда ћемо звати, али видим да овде нико не предлаже Ваше поновно позивање. Само да видимо, долази Матилда Вранић и Драган Штрбац, они су добили позиве и они ће се појавити, за ова два Бенак Стипу и Милан Грчић, нису уредно позвани, у ствари, један од њих не жели ни да дође, већ је више пута изразио, то ћу вам рећи сутра. Значи,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Да се данашњи главни претрес одлаже. Наставак се
заказује за:**

15.09.2011.године, у 09,30, судница бр. 4

Довршено.

Записничар,

Председник већа-судија,